

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden
mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 136.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. junija 1895.

Letnik XXIII.

Državni zbor.

Na Dunaju, 16. junija.

Odsek za volilno preosnovo.

Dne 15. junija je odsek za volilno preosnovo pričel podrobno razpravo o načrtu pododseka ter se posvetoval o točki, po kateri se razdeli volilna kurija za mesta in dežele v dva volilna oddelka. Pri tej razpravi se je pokazalo, da se je nemška levica zbal javnega mnenja, ki se širi po nemško-liberalnih listih proti tej razdelitvi. Levičarski člani, ki so v volilnem pododseku glasovali za to razdelitev, jo sedaj napadajo ter izjavljajo, da bodo glasovali proti tej točki. V tem smislu je govoril v odseku poslanec Bärnreiter, ki je vzlasti ostro napadal barona Dipaulija. Poslanec Richter je govoril v istem smislu.

Dr. Meznik se je postavil na stališče pododseka, ker sicer ni mogoče nič tacega predložiti, kar bi zbornica v sedanji sestavi vsprejela. Zahteval pa je za moravske delavce vsaj dva mandata.

Baron Dipauli je jako spretno zavračal nesnovane napade Bärnreiterjeve ter obširno pojasnoval svoje stališče.

Ze iz te seje je spoznati, da tudi stranke v koaliciji niso jedine gledé načel, po katerih naj bi se vredila volilna preosnova. S tem pa je onemogočeno izvršiti glavni namen sedanje vlade, predložiti državnemu zboru predloge za volilno preosnovo, o katerih bi bilo upati, da jih zbornica vsprejme. Odsek za volilno preosnovo bo torej težko nadaljeval, ker se bo že najbrže pri prvem paragrafu pokazalo, da za predloge pododsekove ni najti potrebne večine v volilnem odseku.

Kriza na Dunaju.

Parlamentarni voz je obtičal ter se nekaj dni ne more nikamor naprej premakniti. Odsek za vo-

lilno preosnovo ne upa pri posebni razpravi glasovati, ker bi se precej pokazalo, da se je to delo izjalovilo; proračunski odsek si ne upa sniti se v posvete, ker se člani večine ne morejo dogovoriti glede celjskega vprašanja, v državnem zboru pa je razprava o davčni preosnovi vedno na enem mestu, ker je nasprotovanje opozicije tako hudo, da je vsako vspešno zborovanje v sedanjih razmerah onemogočeno. V takih razmerah voditi vlado in nositi odgovornost je pač težko in zato je popolno umevno, da se povsod, vzlasti v parlamentarnih in vladnih krogih razpravlja vprašanje, kaj storiti, da se državni voz izvleče iz blata in zopet postavi na boljši tir, na katerem bode sploh mogoče naprej. — Posebno glasna je zadnji čas nemška levica. Vidi namreč, da je kakor potapljaljoča se ladija in zato se, ljubeča življenje, lovi v zadnjih trenutkih za rešilno bilko. S celjskim vprašanjem skuša pred svetom opravdati svoje „neomadeževano“ narodno nemško stališče; v odseku za volilno preosnovo hoče v svojem znanem idejalizmu ohraniti svojim somišljenikom kar mogoče veliko mandatov in pri davčni preosnovi jih skuša veliko odvzeti svojim političnim nasprotnikom. Glede razgovorov o teh prepornih točkah drži se levica gesla: „Habet die Nacken steif!“ — Bližnja prihodnost bo pokazala, ali se bo obnesel nemški levici kol v hrbtu ali ne. Zeleti bi bilo, da dobi s kolom po hrbtu. In to se bo gotovo zgodilo in sicer če ne sedaj diplomatičnim putem, pa kmalu potem volitev. Kako da se sedaj stvari vravnajo, o tem danes še ni nič gotovega. Treba počakati odločilnega glasovanja v proračunskem odseku o celjskem vprašanju in v volilnem odseku glasovanja o razdelitvi volilnih kurij.

Podpora za Ljubljano.

Ta teden najbrže vtorek izroči vlada državnemu zboru predlog glede podpore, katero namerava dati

poškodovanim po potresu Ljubljani in po drugih krajih. Finančni minister Plener je imel pri teh razpravah zelo tesno zadržan žep, tako da se je bilo bati, da se bo v ta namen dobila le neznatna podpora. Dobro je bilo za ponesrečence, da se je presvetli cesar osebno prepričal o velikosti škode ter večkrat ob oni priliki, ko je bival v Ljubljani, povdarjal, da treba zdatne podpore. Tudi slovenski poslanci so v tem oziru storili svojo dolžnost. Tako se je naupati, da se je v zadnjem času vlada odločila staviti višjo svoto v podporo, dasi ne tako, kakor bi bilo zeleti glede na ogromno škodo, katero trpi Ljubljana in okolica.

Zveza kranjskih posojilnic.

Odkar se je septembra meseca 1894 oživotvorila prva posojilnica po načinu Raiffeisen na Kranjskem, namreč ona v Trnovem pri Notranjski Bistrici, pričelo se je v kranjskih kmečkih občinah novo nadopolno gibanje na posojilniškem polju, ki je brez dvoma prevelikega pomena za gospodarski razvoj naše dežele. Trnovski posojilnici sledila je horjulska, poslednji cerkniška in dobrepoljska itd. in danes posluje že lepo število takih posojilnic na Kranjskem, ki se vse jako lepo razvijajo, tem bolj, ko jim je kranjska hranilnica naklonila izdatno podporo. Ze sedaj je denarni promet teh posojilnic nepričakovano velik in v nekaterih krajih so se v kratki dobi svojega obstanka tako oživele, da jih ljudstvo čuti in smatra kot absolutno potrebo in da so postale središče gospodarskega življenja.

Baš to živahno pulziranje posojilništva pa zahteva važen napredek, ki obstoji v tem, da se posojilnice spojijo v višjo organično celoto, to je društvo, ki ima namen, pospeševati skupni smoter združenih posojilnic.

LISTEK

V domačem kraju.

Povest. Spisal J. O.

(Dalje.)

„Prav govorite, gospod.“

In Vladimir se zamisli in čez nekoliko časa pravi odločno: „Ljudstvu se mora pomagati!... Jaz mu hočem tudi biti v pomoč... Sem v svoj rojstni kraj se bom vrnil, kedar postanem zdravnik!“ Z navdušenjem je govoril zadnje besede. Oskrbnik se začudi: „Gospod, saj menda niste kje tukaj doma?“

„Ne daleč proč. Na onej strani Save v trgu R. je moj dom.“

„Ni mogoče. Kje?“

„Čudno se vam zdi; tam vse ljudi poznate. Ali res mi je tekla zibka v trgu R., pa povedati moram, da sem bival več ko deset let v glavnem mestu.“

„Tudi sedaj se vas čisto nič ne spominjam.“

„Ali bi poznali še Grudna?“

„Grudna? Seveda. Čemu me to vprašate?“

„Jaz sem Grudnov sin. Mož, s kojim sem prišel semkaj, je moj oče.“

„Kaj mi poveste. In jaz ga nisem spoznal.“

In pobesivši glavo, nadaljujoč pravi:

„Pač spominjam se — Vi ste torej tisti nekdanji mali Vladimir. Večkrat ste mi plezali po kolenih, ko sem bil pri vas. Takrat sem jaz v gradu služil in mnogokrat sem prišel po vašega očeta, da mi je pomagal na vrtu. Bil je umen vrtnar.“

„Tudi meni prihajajo še tisti časi v spomin, kajti težko smo živeli. Revni smo bili. In drugače biti ni moglo. Mati so nam bili vedno na postelji in majhni otroci smo bili. Oče so nam mogli komaj za hrano in obleko skrbeti, nikar da bi se hiša kaj opomogla.“

„Vaša mati je bila res skrbna žena.“

„In ko so zboleli, šlo je vse narobe; kaj pa še le potem, ko jih ni bilo več. Ali veste, zakaj so umrli?“

„Ni mi znan vzrok.“

„Tistega leta je umrla tudi neka moja stara teta v mestu. Ljudje so pravili o njenem velikem bogastvu, toda bila je skopa žena. In ko se jej je približala zadnja ura, pisala je mojej materi, da naj pridejo k njej. Nemudoma so šli, ali bilo je vendar prepozno. Teta je bila vže mrtva. Našli pa so pri njej svojega brata, mojega ujca, ki je dvoril teto, dokler je bila živa. Ko so vprašali mati po zapuščini, pokazal jim je nekovo poslednje sporočilo, ki pa ni bilo tetino. Tam je bilo, da dobijo mati sto goldinarjev. Ker niso hoteli veljave tega pisma pripoznati, začela sta se tožiti z bratom. Pravda je tekla več

ko pol leta. Žalost in skrb pa je mater položila na postelj, in nič več niso ozdravili...“

Kmalu po njihovej smrti nas je ujec vse povabil k sebi. Oče so ga ubogali. Prodali so hišo, in šli smo k uju. Sedaj je bil ves drugačen človek. Poravnati je hotel menda krivico. Ker bi rad živel v miru, prepustil je kupčijo mojemu očetu. Oni so bili pridni in srečni. Sedaj so si pridobili veliko premoženja. Seznanili so se z vašim gospodom, ki je bil tako prijazen, da naju je povabil seboj na počitnice.“

Vladimir je nehal. Veselo je gledal v jasno noč.

Oba moža sta molčala.

Pa Vladimir spregovori zopet:

„Do oken sem gori segajo hruškine veje. Skoraj bi lahko dosegel sad, ko bi bil le zrel. Lepo je to.“

„Kaj še le, ko bi gledali spomladi od tód na drevje, ko cvete. Vse je belo, in prijetna vonjava se vzdiguje kvišku.“

„Prekrasno mora biti; pa tudi sedaj si obetam veselih dni.“

„Zadovoljni boste v svojem rojstnem kraju.“

„In zahvaljujem se vam, gospod, da ste mi odločili tako ugodno stanovanje. V stolpiči na porogi gradu je vrlo prijetno. Razgled je tam, kot ga imate vi od tod.“

5. 4. 45 m M. M. R.

Temu namenu ustrezajo pravila društva „Zveza kranjskih hranilnic“, odobrena z ukrepom deželne vlada z dne 18. marca 1895.

Bistvo tega društva pojasnujejo najboljše pravila sama. § 2 slove:

„Zveza kranjskih posojilnic ima namen, pospeševati razvoj posojilnic na Kranjskem. Ta namen dosega s tem, da s svetom, poukom in dejanjem podpira delovanje posojilnic, da se primernim potom pri c. kr. vladi in pri zakonodavnih zborih poteguje za posojilnicam koristne vredbe, naredbe in zakone, ter da pospešuje ustanovitev novih posojilnic na Kranjskem, zlasti takih po načinu Raiffeisenovem.“

V okviru teh določil bode zlasti naloga novega društva, posredovati denarni promet mej posojilnicami. Nekateri posojilnici imajo denarja preveč, druge premalo. Treba je tedaj posredujočega organa, ki je vedno obveščen o denarnem stanju posojilnic in ki potem provzroča denarni tok od tam, kjer je denarja preobilo, tje, kjer ga primanjkuje. Dosedanja skušnja uči, da je v tem oziru posredujoči organ nujna potreba. Ta organ za Kranjsko bode „Zveza kranjskih posojilnic“.

§ 3 pravil pravi: „Posebna naloga zveze kranjskih posojilnic je, izvrševati perijodično revizijo posameznih posojilnic na zvezine troške po zapriseženih ali pa vsaj takih nadzornikih, ki storijo zvezinemu načelstvu s častno besedo obljubo, da bodejo revizijo izvršili vestno in čuvali uradno tajnost.“

Glasom te določbe bode „Zveza“ združenim posojilnicam oskrbela strokovno revizijo. Baš pri priprostih kmečkih posojilnicah je strokovna revizija velicega pomena, ker navadno ne v načelstvu, ne v nadzorstvu nimajo strokovnjaka. Strokovna revizija daje garancijo rednega in dobrega poslovanja. Se večje važnosti pa je revizija po lastnem organu združenih posojilnic. Mej tem, ko revizija po tujem revizorju lahko preide v nepotrebno sekaturu, bode „Zvezina“ revizija le dobrot za posojilnice, kajti zvezini revizor ne bode imel in ne bode mogel imeti drugega namena, nego blagor in napredek posameznih zvezanih posojilnic. Blagostanje posameznih posojilnic bode identično z blagostanjem zveze, — eksistenca zveze pogojena je po eksistenci posojilnic!

Tem važnejša pa bode ta revizija, ko je vlada v državnem zboru že predložila načrt zakona, da se morajo vse posojilnice podvreči obligatorični reviziji ali po zvezi, ali pa po sodnijsko postavljenem revizorju. V slednjem slučaju bode morala posojilnica sama trpeti troške revizije.

Prednost zvezine revizije pred ono po sodnijskem revizorju je evidentna. Prvič bode zveza revidirala na svoje troške, drugič pa bode zvezina revizija tudi pogostejša, izdatnejša in dobrohotnejša, nego ona po tujem človeku.

Zelo važna naloga „Zveze“ bode snovanje novih posojilnic, zlasti takih po načinu Raiffeisen. Vse sitnosti in težave ustanovitve vzela bode „Zveza“ na svoja ramena, odborniki nove posojilnice temeljito

poučila v poslovanju in potem novo dete kakor dobra mati spremljala skozi trnjevo pot življenja.

Pri tej priliki omenimo, da bode „Zveza“ sigurno poprijela se strokovne revizije pravil vseh združenih posojilnic, iz vsacih vzela dobro ter na podlagi vsestranskih informacij in skušenj sestavila vzorna pravila za vse združene posojilnice. Kako potrebno je to, kaže okolnost, da se je že sedaj razvila polemika gledé te ali one določbe o pravih novih posojilnic. „Zveza“ se bode morala ozirati na zadevna različna mnenja in njena razsodba se bode vgotovila v novih pravilih.

Pravila nove „Zveze“ posneta so večinoma po pravilih „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju. Vendar pa so se uvele marsikateri bistvene premembe, ki bodejo sigurno zelo koristile novemu društvu. Tako n. pr. zamorejo člani celjske zveze biti le posojilnice. Pravila kranjske zveze pa poznajo razven pravih članov (ki zamorejo le posojilnice biti) tudi ustanovnike in podporne člane. Ustanovnik je tisti, ki plača jedenkrat za vselej 50 gld. ustanovnine, podporni član pa plača 5 gld. letnega prispevka. Ustanovnik ali podporni član zamore postati vsakdo, fizična ali juristična oseba. Po ustanovnikih in podpornih članih je društvo v stanju, zajemati pomoč iz vseh krogov, ki se zanimajo za kranjsko posojilništvo. Tako pa je moč, razbremeniti izdatno posojilnice same, katerim se nalaga izdatno manjši prispevek, nego celjski zvezi.

Ni pa treba misliti, da je kranjska zveza kaka konkurenca celjski zvezi. Ravno nasprotno: Kranjska zveza bode delovala in hoče delovati v istem duhu in za isti smoter, kakor celjska zveza. Dejanjsko odvzame kranjska zveza celjski nekaj dela in truda. Celjska zveza ima preobširen okoliš in tedaj ne more biti vsaki posamezni posojilnici to, kar bi jej morala biti po svojem bistvu. Vsled preobširnega okoliša ne more biti v vednem in nepretrganem kontaktu z vsako posamezno posojilnico, baš ta kontakt pa je potreben in smotru vsake zveze bistven. Zato bi kazalo, da se za vsako deželo osnuje posebna zveza, te deželne zveze pa potem združijo v veliko centralno zvezo, ki bi zopet gojila skupne višje smotre deželnih zvez.

V kratkem hoče kranjska zveza stopiti v življenje. Ze aprila letošnjega leta bil je nameravan osnovalni zbor, kojega pa je zaprečila znana ljubljanska katastrofa. Sedaj pa je zadeva postala tako nujna, da ni več odlašati jo, kajti čim bolj se razvija poslovanje, tem bolj čuti vsaka posojilnica potrebo „Zveze“. Vsled tega bode se v najbližjem času vršil osnovalni zbor. Mnogo posojilnic je že izjavilo svoj pristop. Druge naj storijo to brez zamude. Vsi rodoljubi pa, ki spoznavajo potrebo in pomen domačih ljudskih posojilnic in ki želijo naši deželi krepak gospodarski napredek, naj po svojih močeh pristopijo kot ustanovniki ali kot podporni člani. Prispevek, katerega tu žrtvujejo, je dar na oltar domovine, ki bode sigurno našel zaslužen hvalo ljudstva.

Pristopne izjave sprejema načelnik osnovalnega odbora dr. Ivan Sušteršič, odvetnik v Ljubljani, ki tudi radostno daje zaželjena pojasnila.

Zelimo iz srca, da se novo društvo prej ko močje oživetvori in obrodi obilo sadu.

Poslanec Klun o celjskem gimnaziju.

(Dalje.)

Kdor torej v srečo želi slovenskemu prebivalstvu južne Stajerske neobhodno potrebno učilišče, mora bitile za Celje, kajti Celje je pravo središče spodnje dežele, tu je okrožno, okrajno sodišče, okr. glavarstvo, davčni urad in okr. zastop; tu so razni denarni zavodi, središče trgovine, stanovanja za učence in učitelje, učni pripomočki, višja gimnazija, na kateri morejo nižjegimnazijci nadaljevati svoje nauke, ne da bi jim treba bilo v druge razmere, v drug kraj. Nemška višja gimnazija bi vsled tega prav nič ne trpela, nasprotno, kajti največ slovenskih učencev bi dalje obiskovalo nemško višjo gimnazijo.

Po naši sodbi bi bilo za višjo gimnazijo in za učence najboljše, ko bi na sedanji gimnaziji ustanovili dvojezične vsporednice, na katerih bi se kakor v Mariboru v latinščini, matematiki, veroznanstvu in slovenščini poučevalo v slovenskem, v drugih predmetih pa v nemškem učnem jeziku. Učenci bi se privadili na zavodu, čutili bi se z nemškimi tovariši

člene istega trupa in iz otroških let bi se navadili mirnega in složnega življenja, katero bi trajalo tudi v poznejših letih in bi se tako na primeren način odstranil strastni narodnostni prepir.

Tako bi se najložje in najceneje rešilo celjsko vprašanje; ne trebalo bi dovoljenja državnega zbora, ne večjih stroškov iz državnega zaklada. Ker so na celjski gimnaziji že sedaj vsporednice, naj bi naučna uprava naredbenim potom ukazala, da se na nižjih štirih razredih slovenski in nemški otroci porazdele v oddelkih, kakor v Mariboru. Ne bi trebalo ne novega poslopja, ne več učnih močij, ker bi prva leta zadoščevale sedanje učne moči; vsled tega bi ne trebalo tudi ne novega kredita.

Če pa mislite, da bi se preje sprijaznili s posebno dvojezično nižjo gimnazijo v Celju, kakor s takimi vsporednicami na sedanji gimnaziji, hočemo se sporazumeti ter z Vami glasovati za vladno postavko. Tako prosimo Vas, da odklonite g. poročevalca predlog, ki izvira iz neumevnega strahu pred nemško-nacionalno stranko in hoče preprečiti, za slovensko prebivalstvo nujno potrebni učni zavod.

Vsi trezni Nemci se že sedaj šalijo z velikim strahom, v katerega so nemški nacionalci s celjskim vprašanjem spravili združeno levico, ki je podobna onemu možu, kateri je moral pred odločno svojo ženo bežati pod mizo in je odgovoril prijatelju, čudečemu se, da ga najde pod mizo: Jaz sem gospodar v hiši in morem biti, kjer hočem, tudi pod mizo! (Steinwender: In primera?) Odločna žena ste Vi! (Veselost.)

Obžalujem, da učna uprava že pred leti ni tega ukrenila; prepričala bi bila vedno rastočo agitacijo in odstranila nevarnost za obstanek koalicije. Vprašanje samo na sebi je malenkostno, in ko je gosp. predgovornik naglašal, da Evropa nestrpno pričakuje rešitve tega vprašanja, gotovo tega ni mislil resno in je govoril le v hiperboli. Le umetno so to vprašanje naredili politično pomenljivo in utegne imeti resne posledice, ako koalirane stranke temu vprašanju ne slečejo političnega ogrinjala in ga pokažejo v pravi luči.

Cez deset let ali še preje ne bode mogli umeti, da ste vsled jedne dvojezične nižje gimnazije bali se za nemštvo in vprizorili akcijo, kakor da bi se šlo za obstanek države. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. junija.

Poljaki in celjsko vprašanje. Poljski listi brez izjeme povdarjajo, da poljski klub sedaj ne more izpremeniti svojega stališča v celjskem vprašanju. Sedaj je gališki namestnik grof Badeni na Dunaju. Dne 14. t. m. se je v državnem zboru posvetoval z voditelji poljskega kluba. Sam pravi, da je prišel samo zavoljo prihodnjih deželnozbornih volitev, toda brez dvojbe je sedanji resni politični položaj glavni vzrok njegovega prihoda. Sem pa tja se celo sliši, da se morda njemu ponudi sestava novega ministerstva, če sedanje odstopi.

Liberalci in Mladočehi. Liberalni listjaki so zadnje dni postali zelo miroljubni. Z vsemi možnimi izjavami užaljenega dostojanstva državne zbornice podajajo Mladočehi, ki z zakonitimi zvijačami zavlačujejo razpravo o davčnem zakonu. Glasovanje o njegovem zadnjem odstavku bo trajalo dva dni. Mladočehi so predlagali veliko število izprememb; pred vsakim glasovanjem se jim mora dovoliti 10 minut prostega časa. S pomočjo protisemitov, Kronawetterja, Pernerstorferja in Hrvatov imajo potrebno število 50 glasov, da tako zahtevajo pri vsakem glasovanju glasovanje po imenih. To je res huda. Seje od 10 dopoldne do drugega jutra so pač mučne, toda liberalci imajo sedaj najmanj pravice govoriti o „politični razdivjanosti in o parlamentarnem propadu“. Sami zavlačujejo proračun zavoljo par slovenskih predmetov na celjski gimnaziji od dne do dne, kar je pač najhujše znamenje parlamentarnega propada. Mladočehi se bojujejo proti zakonu, ki je mnogim stanovom res škodljiv; liberalci pa iz sovraštva do Slovencev, iz krivične strankarske sebičnosti ustavljajo rešitev najvažnejšega vsakoletnega vprašanja — o državnem gospodarstvu.

Subsistenčne in starostne uradniške doklade. Nujni predlog posl. Gessmanna je vendar uspešno vplival na finančnega ministra. Ta je namreč obljubil, da vstavi takoj v provizorični proračun potrebno svoto 2,950.000 gld. in da se bode ta že s prvim julijem jela izplačevati. Sicer se hvalijo li-

Naenkrat pa vpraša:

„Kdo stanuje li v nasprotnem stolpiči?“

„Gospodična Palmira. Ona vsako leto tam prebiva.“

„Palmira?“

„Ali ste jo poznali od poprej?“

„Ne, kar sem se po poti seznanil z njo. Jaz nisem zahajal v vašega gospoda družino, samo oče so prijatelj z njim.“

„Dobra deklica je. Še s kmetom se rada pomeni. Vsaj do sedaj je bila taka, za naprej inenda tudi ne bo toliko držala do sebe, itak je še otrok. Petnajst let je stara.“

Tedaj je zapiskal hlacon, približujoč se trgu R.

„Koliko je ura?“ vpraša Vladimir.

„Poluenajstih.“

„Toliko vže. Dolgo sem vas mōtil.“

„Ne pojdem še k počitku, ali mlad človek potrebuje več spanja.“ Vladimir odstopi od okna. Vošči oskrbniku lahko noč.

„Tudi vam, lahko noč“, odgovori le-ta.

Zadovoljen in veselega srca hiti potem Vladimir v svojo sobo. Tu odpre za trenutek okno. Daleč doli za Savo drdra hlacon. Slednjič se zgubi tudi ta v daljavi. Pa skrivnostno šumijo Savini valovi, pripovedujejo si dogodke, katere so doživeli izpod sivega Triglava do tōd.

(Dalje sledi.)

beralci in židovski poslanci, da je sicer pičel uspeh jedino le njihova zasluga; toda liberalci so pričeli, antiliberanci in antisemiti so pa skrbeli za to, da se stvar ni zopet zavlekla in pozabila, kar bi se bilo v vednem prepiru, ki vlada sedaj v naši zbornici, tudi skoro gotovo zgodilo.

Mečé se. Marsikomu je bil do zadnjega časa konservativcem, ki ponajveč pomenjal samo nekaj osebnih vprašanj, mnogo dražji nego načela. Odtod si razlagamo žalostno in poniževalno vlogo, v kateri so celo nekateri katoliški listi sem pa tja zarohneli nad krščansko-socialnim gibanjem, nezmožni zakrivati svojo mržnjo do njega. Sedaj se led že taja. „Kons. Correspondenz“ piše n. pr. v zadnji številki: „Ne bi se že več čudili, če bi po bodočih državno-zbornskih volitvah princ Alojz Liechtenstein nastopil tudi po imenu kot voditelj avstrijskih katoličanov, izvemši veleposestnike“. Graz. Volksblatt pravi, da se vže naprej ne sme ustavljati zvezi mej konservativci in kršč. socialisti, vzlasti sedaj ne, ko se vse maje. Tudi Vaterl. ubira še to struno. — Bog pospeši ta potrebni razvoj!

Upor na Kubi. Vsak novi brzjav dovolj jasno označi, da se godi Špancem na Kubi jako slabo. Nikdar še niso zmagali, premagani so bili pa že pogostokrat; največjo preglavico jim pa provzročuje to, da se uporna vojska vedno bolj razteguje in zahteva vedno več španskih žrtv. Iz uradnih poročil se razvidi, da je odšlo od 8. marca t. l., ko se je pričel upor, na Kubo 24.440 mož, brez teh, ki so zopet pripravljeni na odhod. Poroča se, da je pripravljenih zopet 20 bataljonov in pred kratkim so odpoklicali 12.000 mož, ki so bili na dopustu. Da pa vsi ti vojaki zahtevajo tudi mnogo denarnih sredstev, je lahko umevno; vendar se ljudski zastopniki nič ne protivijo novim zahtevam za vojne potrebe. Splošno vlada med Španci mnenje, da bodo ukrotili upornike in gorje onemu, ki bi svetoval, da odstopijo od svojih zahtev in prepusté nasebino. Jednako slabo bi se godilo ministerstvu, ko bi le na tajni način pokazalo, da dvomi nad špansko zmago, takoj bi bilo odpuščeno. Toda zmaga bode pa v resnici jako težavna in to tembolj, ker so Španci še celó pri dovažanju streliva in drugih potrebščin jako ovirani in ne malokdaj se zgodi, da streljajo Kubanci s španskim strelivom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. junija.

(Imenovanja.) Gosp. And. Žumer, nadučitelj petrazredne deške ljudske šole v Ljubljani je imenovan okrajnim šolskim nadzornikom za šolska okraja Kranj in Radovljica. — Glavni učitelj na tukajšnji ženski pripravnici, g. Viktor Bežek je imenovan glavnim učiteljem na enakem zavodu v Gorici.

(Ljubljanski pomožni odbor za Ljubljano in okolico) prestavi z današnjim dnem svojo pisarno v stanovanje gosp. dvornega svetnika dr. Račiča, mestni trg št. 24, drugo nadstropje. Za stranke je določen čas od 2. do 4. popoldne.

(Dunajski pomožni odbor v pomoč Ljubljani in okolici) je sedaj ostavil svoje redno poslovanje in prosi, da se eventualni darovi pošiljajo v prihodnje niževavstrijski eskomptni družbi. Darove v naturalijah bode brezplačno pošiljala v Ljubljano spedijska tvrdka Wasser-jevi nasledniki v I. okraju.

(Vojaška vest.) Jednoletnik pehotnega polka št. 27 g. dr. Adolf Herbst imenovan je nadzdravnikom in prideljen garnizijski bolnišnici št. 8 v Ljubljani, dalje je premešten vojni računski oficijal 2. razreda gosp. Jurij Klobučar od intendance 3. armadnega kora k intendanci 6. pehotne vojne divizije.

(C. kr. dež. predsednik baron Schmidt-Zabierow.) Iz Celovca se nam piše z dne 14. t. m.: Kakor vam je uradni brzjav že sporočil, je naš Slovecem toli — „priljubljeni“ c. kr. deželni predsednik g. baron Schmidt-Zabierow nevarno zbolel. Pravijo, da ga je zadel mrtvoud na desni strani života. Ta nesreča se od merodajne strani skrbno zakriva, tako da se resnica le težko izve. Nasvetovalo se je gosp. predsedniku neki, naj gré v pokoj, pa govori se tudi, da si hoče izprositi za sedaj le večtedenski odpust in potem podati se v stalni pokoj. Razumljivo je zato, da se rodoljubi

skrbno povprašujejo: Kdo bo „bodoči mož“, ali pride že Slovecem pravičnejša, milejša doba, ali bode konec neznosnemu stanju, ki kakor móra tlačí narod?? Dal Bog!

(Nadvojvoda Evgen.) Iz Vinice: Naš borni trg je obiskal dne 31. maja presvitli nadvojvoda Evgen. — Ves trg je bil okrašen se zastavami in se petimi, krasnimi slavaloki. Na vsakem slavaloku je bil primeren napis, kot pozdrav slavnemu gostu. Ob 10³/₄ uri je dospel presvitli nadvojvoda se svojim spremstvom na Vinico iz Črnomlja. — Strel iz prijaznega hriba „Žeželj“ je naznanil ljudstvu njegov prihod, zvonovi so zapeli in iz topičev je grmel pozdrav nadvojvodi po belokranjski ravnini tja čez srebrnopenečo mejno Kolpo na Hrvatsko. Ne daleč od cerkve čakala je šolska mladina se zastavo in učiteljsko osobje. Zapazivši šolsko mladino, je ukazal nadvojvoda voz ustaviti. Nadučitelj F. Lovšin pozdravi c. kr. visokost v imenu učiteljskega osobja in šolske mladine, pri cerkvi pa je nadvojvodo sprejel častiti gospod župnik J. König. — Potem je šel nadvojvoda v cerkev ter si je ogledal po dokončani kratki molitvi župno cerkev, o kateri se je prav laskavo izrazil: „Vse v najlepšem redu!“ Iz cerkve je šel nadvojvoda peš po cesti v farovž. Pred šolo je stal tretji slavalok z napisom: „Pozdrav doni iz mladih src iskren: „Slava Tebi, nadvojvoda Evgen!““, pred katerim se je ustavil in prebral napis. Pred farovžem mu je č. g. župnik predstavil občinski odbor. Pri tej priliki je nadvojvoda poklonil izdatno svoto za občinske reveže in za šolsko mladino. Potem omeni nadvojvoda, da je videl mej množico, nekega z več svetinjami dekoriranega invalida. In v istini, ne daleč je stal postaran mož, katerega ukaže nadvojvoda pozvati in ko ga je vprašal, kje in kedaj je služil v vojni, mu je podaril izdatno svoto. Ob polu dvanajstih je bil v farovžu diné in ob jedni uri popoldne se je nadvojvoda odpeljal proti Karlovcu. V naših srcih pa bo ostal v najlepšem spominu.

(Iz Leskovca) 15. junija. Kakor vam prihajajo iz drugih krajev le žalostne novice, tako vam tudi iz našega kraja ne morem poročati nič boljšega. Tudi mi smo čutili 10. t. m. okoli 1¹/₂ ure popoldne potres, ki pa ni napravil nobene škode. S potresom nam toraj Bog še precej prizanaša, a tepe nas z drugimi šibami. Žito, katero je kmet v jeseni s tolikim trdom polagal v zemljo, je vsled preobilega snega skoraj popolnoma pognilo, tako da rži še za seme ne bodo pridelali. S kakim veseljem sem se vlani oziral po širnem polju, kjer se je nadejno klasje zibalo kakor morje! In letos? Polje je golo in ljudje se žalostni poprašujejo, kaj bodo jedli in s čim davke plačevali. — Komaj smo nekoliko pozabili žalostne utise prvega udarca, sledil mu je drugi. 16. maja zapal je sneg polje in hribe tako, da je s koreninami ruval drevesa iz zemlje ter zlasti pri sadnem drevju napravil mnogo škode. Najhuje pa je, ker je nastal vsled tega hud mraz, ki je popalil občutljivo omladje vinskih trt in s tem strl najlepši up našega vinogradnika. Marsikomu, ki bi bil že letos pridelal zdatno mero amerikanca, je v enem dnevu splaval ta tolažilni up po vodi. Kdor pomisli koliko ljudje trpe, predno na novo okopljejo po trtni uši uničene vinograde, ga mora pač srca boleti, ko vidi, da je sad tolikega truda uničen v hipu. Vrh vsega tega pa se še obtežuje ta žalostna usoda ljudstva z ustanovljenjem novih šol. Ne zadoštuje pri nas trirazrednica v Leskovcu, ampak zidati hočejo še 3 (reci: tri) nove šole v fari in tako obložiti stradalajoče ljudi z novimi, nepotrebnimi davki. Jaz bi le vprašal: li ni brezsrčno, v takih revnih časih nalagati ljudem nova bremena? Merodajni gospodje se seveda ne ozirajo na ljudstvo, ki se upira novim šolam in novim davkom, ampak pritiskajo brezozirno na trpino, saj se bodo s tem prikupili višjim in si priborili kako priznanje. Vrh tega hočejo prezidati leskoviško šolo tako, da bi bilo prostora za vsoprednico, kamor bodo tlačili šestletne otroke. V ta namen bili so stroški proračunjeni na 3900 (reci: tri tisoč devetsto) in to za siromašno leskoviško faro. Se li ne pravi to siliti na dan socialno vprašanje? In koliko se za vse to briga kr. šol. svet? Ko je bila radi tega sklicana seja, je prišel razun vč. g. dekana in g. nadučitelja le jeden ud blizo in to v tako važnem trenutku, ko je treba

ljudstvo obvarovati tolikih nepotrebnih stroškov. Vem, da te vrstice ne bodo nič pomagale; toda svet naj ve, kako srce imajo nekateri merodajni gospodje za ubogo ljudstvo. Pri vsem uboštvi imajo pa naši ljudje dobro srce. Ko se jim je naznanilo, kaka nesreča je zadela Ljubljano in okolico, darovali so za ponesrečence okoli 30 gld., dasi so sami podpore potrebni. Smilili so se mi, ko so hodili okrog altarja in polagali svoje pristradane novce za — sotrpina.

(Potres.) Preteklo noč je bilo čuti večkratno vibriranje; tudi sta se pojavila te dni dva slaba sunka in sicer jeden včeraj zjutraj ob 4. uri in drugi danes zjutraj ob 2. uri 40 min.

(Iz Gročane v Istri) 14. junija. V ponedeljek, dne 10. t. m. nekoliko po osmi uri čutil se je lahek potres. Ponekod je palo tudi nekaj ometa. Škode ni storil.

(Iz Smlednika) se nam poroča, da je dal načelnik cestnega odbora kranjskega okraja na novi most čez Savo pri Zbiljah postaviti velik križ, katerega je pretečeno nedeljo po krščanskem nauku blagoslovil smleški gospod župnik Jan. Karlin.

(Nesreča pri streljanju.) Med procesijo sv. R. Telesa v Zagorju se je razpočil možnar in njegovi deli so popolno zdrobili spodnji del leve noge navzočega delavca Iv. Kralja iz Klanca pri sv. Križu. Po županovi odredbi so odvedli nesrečnika v tukajšno bolnico. Streljanje se je vršilo po postavnih določbah in toraj nihče ni kriv te nesreče.

(Iz Črnomlja.) 15. jun: Žalostno novico Vam poročam. Govori se, da misli pl. Sladovič, ki sedaj biva v Zagrebu, prodati črnomaljski „Grad“, mlin in vse loze, ki spadajo zraven, in zahteva za vse 80.000 gld. Kdo bo kupil? Pravijo, da neki žid. Torej tu že zopet tuj kapital razteza svoje kremplje po belokranjski zemlji. Na Dolenjskem imamo zdaj že dva žida, v Gorjancih dr. Schlesinger-ja, kateri se prav dobro masti z lozami, drugega na Belokranjskem v Gradacu, in sedaj se nam še obeta tretji. Že tako so ljudje pri nas revni, in zdaj naj pa pride med nas še kak krivonosni žid, potem pa gremo na „boben“. Tu bi pokazali svoje narodnjaštvo, ko se gré za domačo zemljo; zakaj če bo Črnomelj vodil žid, o j tedaj z Bogom — Belokranjec. Opozorim na to veliko nevarnost, morda se najde na Kranjskem kak Slovenec, kateremu je Bog podelil bogastvo, ki bi „Grad“ kupil.

(Zahvala.) Predstojništvo Jezusove družbe v Ljubljani se zahvali neimenovani blagi dobrotnici, ki je podarila 1000 gld. za zidanje cerkve sv. Jožefa v Ljubljani.

(Požar.) Dne 14. t. m. okrog pol devete ure popoldne je nastal ogenj v gospodarskem poslopju Katarine Podbevšek v Trzinu, ki je popolno uničil hlev in pod, ter tudi 3 metre oddaljeni kozolec posestnika Jurija Kmetiča. Ogenj se je tako naglo razširil, da niti živine niso mogli rešiti iz hleva ter sta zgoreli dve kravi, tele in jeden prašič. Trdi se, da je odletela iskra od mimo idočega vlaka na slavnato streho in tako provzročila škodo, ki znaša blizu 1400 gld. Domžalska požarna bramba in orožništvo sta omejevala nadaljno razširjanje ognja.

(Policijska kronika.) Od 15. do 17. t. m. aretovala je mestna policija 37 oseb: 30 zaradi kalenja nočnega miru in razgrajanja, 5 zaradi postopanja in beračenja, 1 zaradi prestopka po § 324. kaz. zak. in 1 zaradi prestopka po § 516. kaz. zak. — Tatvina se ni policiji nobena ovadila.

(V Zgornjih Pirničah) se je obesil minoli petek ob 4. uri popoldne tako imenovani „stari osel“. Mož je bil že dalje časa zblaznen in že prej dvakrat poskušal utopiti se v Savi, toda obakrat ga je rešil sin. Našel ga je neki posestnik visečega v gozdu.

(Prazna vera.) Dne 14. junija je bilo v Tomsku obsojenih 13 kmetov k večletnemu prisilnemu delu, ker so umorili nekega neznanega moža, trdeč o njem, da je kolera.

(Konjska tatvina.) V noči od 10. na 11. t. m. je bil ukraden posestniku Ivan Kresse v Tiefenreuthern na Kočevskem konj v vrednosti 140 gld. Skoro gotovo so izvršili to tatvino cigani.

(Cepljenje kóz.) Vsak četrtek popoldne ob 3. uri se bodo brezplačno stavile koze v mestni dvorani.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Corrigendum.) V sobotnem poročilu o shodu hišnih posestnikov čitati je mej govorniki ime deželnega sodišča svetnika dr. Paeur-a, katero je bilo vsled tiskovne pomote napačno tiskano.

Izkaz milih darov,
poslanih knezoškofijstvu ljubljanskemu o priliki potresa za ponesrečence v prosto razpolago.

Župnik v p. I. Bononi v Kranju, 20 K; vikarijat Fojana pri Korminu, zbirko 36 K; župnija Sava 12 kron 80 bel.; župnija Poljane nad Škofjo Loko, 250 K; uredništvo „Glas Naroda“ v Ameriki, 640 K.

Telegrami.

Dunaj, 17. junija. Stališče vlade je vsled zadnjih dogodkov zelo omajano. Nemška levica išče povoda, da izstopi iz koalicije, ker sicer zgubi mej nemškimi liberalci vse zaupanje. Pogajanja se vršé med vlado in levico, ki pa ne odjenja od svojih zahtev. Pri teh razmerah je neizogibno, da predloži ministerstvo svojo ostavko cesarju.

Dunaj, 17. junija. Po Dunaju se širi novica, da je ministerstvo odstopilo.

Dunaj, 17. junija. Vest, da je ministerstvo odstopilo, ni resnična, pač pa se je vršil minister-ski svet, ki je o tem odločeval.

Dunaj, 17. junija. „Fremdenblatt“ poroča: „Ministerstvo Windisch-grätzovo je sklenilo, da vloži prošnjo za odstop, ako izstopi levica iz koalicije.“

Dunaj, 17. maja. Proračunski odsek avstrijske delegacije je imel danes dopoludne sejo. Herold vpraša načelnika Russa, zakaj niso ministri navzoči pri seji. Russ odgovarja, da jih tudi druga leta ni bilo. Poročevalec Dumba želi, da bi minister vnanjih stvari podal odseku podobo vnanjega položaja. Minister Goluhovski se skliče na svoj govor v

ogerski delegaciji ter povdarja, da bode v vsem ravnal po istih načelih, kakor njegov prednik ter omenja, da je trodržavna zveza trdna ter da je Avstrija v prijaznih razmerah z vsemi vnanjimi državami. Govorili so še delegati Herold, Menger, Hohenwart, Suess. Proračun vnanjega ministerstva je bil nato vsprejet nespremenjen.

Dunaj, 16. junija. Danes dopoludne je vsprejel cesar v zasebni avdijenci namestnika Badenija.

Dunaj, 16. junija. Vojni odsek ogerske delegacije je rešil danes proračun vojnega ministerstva. V prihodnjih sejah, ki se vršé v četrtek in petek, se bode odobrilo poročilo vojnega ministerstva.

Petrograd, 16. junija. Minister zunanjih del knez Lobanov je obiskal danes v Petrogradu bivajočega armenskega patrijarha.

Pariz, 16. junija. Ruski car Nikolaj II. je podelil predsedniku francoske republike red sv. Andreja.

Pariz, 16. junija. Tukajšnji dnevnik veliko pišejo o podelitvi reda sv. Andreja predsedniku Faure in povdarjajo, da je to velikega političnega pomena. Car Nikolaj je s tem hotel pokazati Evropi, da je on zaveznik in prijatelj Francozov.

Umrli so:

15. junija Ivana Stular, krojačeva žena 25 let, Opekar-ska cesta 37, jetika.

16. junija Ana Oven, delavčeva hči, 11 mesecev, Opekar-ska cesta 60, spridenje krvi.

Tuji.

14. junija.

Pri **Stonu**: Mayr, Rasseport, Koblmüller, Hoffenreich, Neumann, Königstein, Gellis, Neufeld z Dunaja. — Lončarič in Antič iz Sele. — pl. Weltzbach, Pohl iz Grada. — Huth iz Zagreba. — Bondy iz Trsta. — Kaučič iz Razdrtega. — Scherer iz Bolzana.

Pri **Maliču**: Ridling, Hladik, Harling, Kaiser, Kohn, Löb z Dunaja. — Baron de Troux z Reke. — Szalay iz Per-jamos-a. — Aihwalder iz Celovca. — Bockmayer iz Mödling-a. — Bührlen iz Wartberg-a.

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	7 50	Špeh povojen, kgr. .	64
Rež, „	6 30	Surovo maslo, „ . .	73
Jecmen, „	6 40	Jajce, jedno „ . . .	2
Oves, „	7 —	Mleko, liter „ . . .	10
Ajda, „	6 80	Goveje meso, kgr. .	64
Proso, „	7 —	Telečje „	64
Koruza, „	8 —	Svinjsko „	66
Krompir, „	3 3	Kostrunovo „	40
Leca, hktl. „	11 —	Piščanec „	50
Grah, „	10 —	Golob „	18
Fizol, „	11 —	Seno, 100 kgr. . . .	1 78
Maslo, kgr.	92	Slama, 100 „	1 60
Mast, „	66	Drva trda, 4 kub. m.	6 90
Špeh svež, „	56	„ mehka, 4 „	4 —

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	736.6	12.6	sl. sever	jasno	19.3
15. 2. u. pop.	733.3	20.5	sl. vzh.	„	dež
9. u. sved.	734.0	12.9	„	dež	dež
7. u. zjut.	736.4	11.0	sl. svzh.	dež	2.0
16. 2. u. pop.	736.3	14.7	sl. jvzh.	oblačno	dež
9. u. sved.	736.3	12.2	sl. zapad	del. oblač.	dež

Srednja temperatura obeh dni 15.0° in 12.6°, oziroma za 3.4° in 5.8° nad normalom.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, skaženem želodcu, pomankanju slasti do jedij.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Dobiva se pri 569 30

Ubaldu pl. Trnkóczy - ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Filijala v Ljubljani

zagrebškega podjetništva

Pilar, Mally in Bauda,

arhitekt, inženjerji in stavbinski mojstri.

Tehniški biró: Truberjeve ulice števil. 1, poleg sv. Jakoba mostu.

Poslovni čas za ustne dogovore od 2—3. ure pop.

Prevzemanje in izvršitev vsakovrstnih projektov, načrtov, proračunov.

Izvrševanje prezidavanj, novih stavb in sploh vseh stavbinskih del. 356 10

Razglas.

394 3—2

Mestna hranilnica ljubljanska razpisuje s tem

službo blagajnika

z letno plačo v znesku 1000 gld. eventualno 1200 gld.

Prosilci za to službo izkazati se morajo s spričevali o dovršenih študijah, o popolnem znanju nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi in pa o tem, da so že prebili izpita iz trgovinskega knjigovodstva in meničnega prava.

Prošnje z navedenimi spričevali in s spričevali o dosedanjem poslovanju vložiti je do vštete 15. julija pri podpisnem ravnateljstvu.

Pri nastopu službe položiti je kavicjo v visokosti plače.

Ob enem razpisuje imenovana hranilnica

službo enega, eventualno dveh praktikantov

z letno plačo v znesku 500 gld. za vsacega.

Prosilci za to službo izkazati se morajo poleg znanja slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, da so dovršili celo gimnazijo, oziroma celo realko, ali pa spodnjo gimnazijo oziroma spodnjo realko in trgovsko šolo.

Prošnje z navedenimi spričevali in s pričevali o dosedanjem poslovanju vložiti je do vštete 15. julija t. l. pri podpisnem ravnateljstvu.

V Ljubljani dné 15. junija 1895.

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske.

Dunajska borza.

Dné 17. junija.		Dné 15. junija.		Kreditne srečke, 100 gld.		199	gld. 75	kr.
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140	—	—	—
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 35 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162 „ — „	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	60	—	—
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 10 „	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 „ 75 „	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50	—	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 40 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 50 „	Salmove srečke, 40 gld.	71	50	—	—
Ogerska zlata renta 4%	123 „ 50 „	Tisine srečke 4%, 100 gld.	148 „ — „	St. Genois srečke, 40 gld.	73	—	—	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 35 „	Dunavske vravnave srečke 5%	131 „ 50 „	Waldsteinove srečke, 20 gld.	54	25	—	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1078 „ — „	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 „ — „	Ljubljanske srečke	23	60	—	—
Kreditne delnice, 160 gld.	406 „ 70 „	Posojilo goriskega mesta	111 „ 25 „	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172	50	—	—
London vista	121 „ 45 „	4% kranjsko deželno posojilo	99 „ 25 „	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3705	—	—	—	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 42 1/2 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 90 „	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	569	—	—	—
20 mark	11 „ 87 „	Prijoritetne obveznice državne železnice	224 „ — „	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108	75	—	—
20 frankov (napoleondor)	9 „ 63 1/2 „	„ „ južne železnice 3%	171 „ 50 „	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	79	—	—	—
Italijanski bankovci	46 „ 02 1/2 „	„ „ južne železnice 5%	132 „ 75 „	Montanska družba avstr. plan.	98	—	—	—
C. kr. cekini	5 „ 67 „	„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ — „	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166	—	—	—
				Papirnih rubljev 100	130	62	—	—

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za grube pri zbiranju, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarah,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.